

MBA 50

Απόλυτο Πλεονέκτημα Συγκριτικό Πλεονέκτημα

Παραγωγή και Εμπόριο

Το Διεθνές εμπόριο λαμβάνει χώρα όταν υπάρχει διαφορετικότητα στις εθνικές τιμές. Οι διαφορές στις εθνικές τιμές οφείλονται στους εξής παράγοντες:

(α) Στην ποσότητα και την ποιότητα του παραγωγικών συντελεστών όπως είναι η εργασία, τα κεφαλαιουχικά αγαθά, και οι πρώτες ύλες που διαθέτει μια χώρα.

(β) Στην αποτελεσματική χρήση των παραγωγικών συντελεστών που μπορούν να καταστήσουν την μία χώρα πιο αποτελεσματική σε σχέση με άλλες.

Οι δύο παραπάνω παράγοντες οδηγούν σε εξειδίκευση μιας χώρας στην παραγωγή ορισμένων αγαθών.

Το απόλυτο πλεονέκτημα

Σύμφωνα με την θεωρία του απόλυτου πλεονεκτήματος, όταν μία χώρα μπορεί να παράγει ένα αγαθό με την χρήση λιγότερων πόρων σε σύγκριση με τις άλλες χώρες, θα πρέπει να εξειδικεύεται στην παραγωγή του αγαθού αυτού.

Το απόλυτο πλεονέκτημα

Παράδειγμα:

Υποθέτουμε πως όλος ο κόσμος αποτελείται από 2 μόνο χώρες που παράγουν 2 αγαθά, την Ελλάδα και την Βουλγαρία, οι οποίες παράγουν τα αγαθά Χ και Υ.

Έχουμε λοιπόν τις εξής ποσότητες:

Αγαθό	Ελλάδα	Βουλγαρία	Παγκόσμια Παραγωγή
Χ	10	1	11
Υ	2	15	17

Το απόλυτο πλεονέκτημα

Κάθε χώρα όπως φαίνεται στο διάγραμμα είναι πιο αποτελεσματική στην παραγωγή ενός εκ των δύο προϊόντων.

Πριν το διεθνές εμπόριο και το άνοιγμα των αγορών, οι δύο χώρες παρήγαγαν και τα δύο αγαθά με αποτέλεσμα να υπάρχει παγκόσμια παραγωγή του Χ ίση με 11 μονάδες και του Υ ίση με 17 μονάδες.

Το απόλυτο πλεονέκτημα

Με την υιοθέτηση του διεθνούς εμπορίου οι δύο χώρες μπορούν πλέον να εξειδικευτούν σε αυτό που κάνουν καλύτερα, τοποθετώντας όλους τους παραγωγικούς συντελεστές τους στην παραγωγή του αντίστοιχου προϊόντος αποκτώντας απόλυτο πλεονέκτημα η μεν Ελλάδα στην παραγωγή του αγαθού Χ και η δε Βουλγαρία στην παραγωγή του αγαθού Υ. Οι νέες παραγόμενες ποσότητες από κάθε προϊόν είναι οι εξής:

Αγαθό	Ελλάδα	Βουλγαρία	Παγκόσμια Παραγωγή
Χ	20	0	20
Υ	0	30	30

Το συγκριτικό πλεονέκτημα

A) Μια χώρα έχει συγκριτικό πλεονέκτημα στην παραγωγή ενός προϊόντος αν το κόστος ευκαιρίας της παραγωγής αυτού του προϊόντος, σε σχέση με άλλα αγαθά, είναι χαμηλότερο σε αυτή τη χώρα από ότι είναι στις άλλες.

B) Το κόστος ευκαιρίας ενός καλού X είναι οι μονάδες του αγαθού Y που θυσιάζονται για να παραχθεί μια επιπλέον μονάδα του αγαθού X .

Το συγκριτικό πλεονέκτημα

Παράδειγμα:

Υποθέτουμε πως όλος ο κόσμος αποτελείται από 2 μόνο χώρες που παράγουν 2 αγαθά, την Ελλάδα και την Βουλγαρία, οι οποίες παράγουν τα αγαθά Χ και Υ. Σε αυτή την περίπτωση η Βουλγαρία είναι καλύτερη από την Ελλάδα στο να παράγει και τα δύο αγαθά. Έχουμε λοιπόν τις εξής ποσότητες:

Αγαθό	Ελλάδα	Βουλγαρία	Παγκόσμια Παραγωγή
Χ	10	12	22
Υ	2	15	17

Το συγκριτικό πλεονέκτημα

Από τον πίνακα φαίνεται πως μια ώρα εργασίας στη Βουλγαρία μπορεί να παράγει 12 μονάδες X ή 15 μονάδες Y, ενώ στην Ελλάδα μία ώρα εργασίας μπορεί να παράγει 10 μονάδες X ή 2 μονάδες Y.

Και σε αυτή την περίπτωση η εξειδίκευση θα είναι επωφελής και για τις δύο χώρες.

Το συγκριτικό πλεονέκτημα

Έτσι η Βουλγαρία θα πρέπει να εντοπίσει σε ποιο από τα δύο προϊόντα (στα οποία έχει πλεονέκτημα), έχει μεγαλύτερο πλεονέκτημα.

Αντίστοιχα η Ελλάδα, η οποία είναι λιγότερο αποδοτική στην παραγωγή και των δύο αγαθών, πρέπει να εξειδικευτεί σε αυτό που παράγει καλύτερα, που στην προκείμενη περίπτωση είναι το προϊόν Χ

Αγαθό	Ελλάδα	Βουλγαρία	Παγκόσμια Παραγωγή
Χ	10	12	22
Υ	2	15	17

Το συγκριτικό πλεονέκτημα

Όταν γίνει αυτό, η Βουλγαρία θα παράγει 30 μονάδες Υ και η Ελλάδα θα παράγει 20 μονάδες του Χ, κάτι που σημαίνει πως η παγκόσμια παραγωγή του Χ θα είναι μειωμένη κατά 2 μονάδες, την οποία καλείται να καλύψει η Βουλγαρία. Η λύση βρίσκεται με την βοήθεια του Κ.Ε.

Αγαθό	Ελλάδα	Βουλγαρία	Παγκόσμια Παραγωγή
Χ	20	0	20
Υ	0	30	30

Το συγκριτικό πλεονέκτημα

Κόστος ευκαιρίας Χ σε όρους Υ = $30 - 15 / 12 - 0 = 1,25$

Αγαθό	Χ	Υ
A	12	15
B	0	30

Άρα για να παράγει η Βουλγαρία 2 μονάδες Χ, θα πρέπει να θυσιάσει $2 \times 1,25$ μονάδες Υ (2,5 μονάδες Υ).

Άρα θα παράγει 27,5 μονάδες Υ.

Το συγκριτικό πλεονέκτημα

Αντίστοιχα μπορεί η Βουλγαρία να αποφασίσει να παράγει 17 μονάδες από το Υ, εφόσον αυτές απαιτούνται, και να διαθέσει τους παραγωγικούς συντελεστές της στο να παράγει επιπλέον μονάδες του αγαθού Χ.

Το συγκριτικό πλεονέκτημα

Τι θα γίνει τώρα στην περίπτωση που το συγκριτικό πλεονέκτημα σχετίζεται με τις ώρες εργασίας που απαιτούνται στην παραγωγή ενός προϊόντος, και όχι με τις μονάδες παραγωγής από το κάθε προϊόν.

Έστω λοιπόν πως ο κόσμος αποτελείται ξανά από 2 χώρες, την Ελλάδα και την Βουλγαρία, οι οποίες παράγουν δύο αγαθά Χ και Υ, με τη χρήση ενός μόνο συντελεστή παραγωγής, την εργασία. Το κόστος παραγωγής θα είναι το εξής:

Αγαθό	Ελλάδα	Βουλγαρία
Χ	60	120
Υ	10	12

Κόστος Ευκαιρίας

Το κόστος ευκαιρίας για την παραγωγή μιας επιπλέον μονάδας του Χ στην Ελλάδα είναι $(60/10) = 6$, δηλαδή, η Ελλάδα πρέπει να θυσιάσει 6 μονάδες Υ, προκειμένου να παράξει μία επιπλέον μονάδα Χ.

Αντίστοιχα στη Βουλγαρία, το κόστος ευκαιρίας για την παραγωγή μιας επιπλέον μονάδας Χ είναι $(120/12) = 10$ μονάδες Υ.

Κόστος Ευκαιρίας

Αντίστοιχα, το κόστος ευκαιρίας για το Y είναι το $1/6$ του X για την Ελλάδα και το $1/10$ του X για την Βουλγαρία.

Αγαθό	Ελλάδα	Βουλγαρία	Κ.Ε. Ελλάδα	Κ.Ε. Βουλγαρία
X	60	120	6	10
Y	10	12	$1/6$	$1/10$

Κόστος Ευκαιρίας

Η Ελλάδα θα πρέπει να εξειδικεύεται στην παραγωγή X εφόσον έχει χαμηλότερο κόστος ευκαιρίας (6 έναντι 10), και η Βουλγαρία στην παραγωγή του Y , στο οποίο έχει χαμηλότερο κόστος ευκαιρίας σε σύγκριση με την Ελλάδα ($1/10$ έναντι $1/6$).

